

Moaștele Sf. Dimitrie la Samurcășești: PS Paisie Sinaitul îndeamnă la empatie și compasiune față de cei bolnavi

„Rude, familii, personal medical, asistenți, voluntari, clerici ori simpli credincioși, cu toții suntem chemați să însoțim cu iubire, cu empatie și compasiune pe cei bolnavi ori suferinzi, așa cum a făcut Hristos”, a îndemnat duminică Episcopul vicar patriarhal Paisie Sinaitul la mănăstirea ilfoveană Samurcășești.

Așezământul monahal a fost ultimul popas al moaștelor Sfântului Dimitrie cel Nou în pelerinajul istoric desfășurat la împlinirea a 250 de ani de la aducerea lor la București.

Preasfințitul Părinte Paisie Sinaitul a oficiat Taina Sfântului Maslu la mănăstirea din ilfov, unde l-au însoțit sutele de pelerini.

În cuvântul rostit anterior slujbei, ierarhul a subliniat că „omul nu a fost creat de Dumnezeu pentru suferință și moarte, ci pentru viață și fericire veșnică, fiind creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. De aceea, nicio boală, nici o suferință din viața aceasta trecătoare nu este capabilă să șteargă această amprentă divină imprimată omului de la creație”.

Cuvântul integral al Preasfințitului Părinte Paisie Sinaitul

Cu ajutorul lui Dumnezeu, astăzi, moaștele Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou poposesc la Mănăstirea Samurcășești.

Aflată sub ocrotirea Preasfintei Treimi, a Maicii Domnului și Sf. Cuv. Parascheva, această mănăstire ni se înfățișează ca o grădină duhovnicească a Raiului, o grădină a Maicii Domnului, prin grija deosebită a maicilor și surorilor acestei mănăstiri.

Cu aceeași grijă pentru rugăciune și muncă, surorile și călugărițele de la Samurcășești împlinesc cu filocalică trezvie și responsabilitate ascultările monahale, transformând chinovia într-un loc binecuvântat, unde dictonul „Ora et labora” – Roagă-te și muncește – este asumat pe deplin, arătând preocuparea măicuțelor evlavioase și harnice, în frunte cu stareța lor, stavrofora Lucia, de a uni

viața duhovnicească, rugăciunea, cu fapta; grija pentru sfințirea inimii, cu grija pentru sfințirea locului în care viețuiesc.

Și astfel, primind cu bucurie pelerini sau vizitatori, ajutând pe cei bolnavi și singuri, maicile din mănăstire se străduiesc să împlinească porunca iubirii față de Dumnezeu și față de semenii.

Anul acesta, care este proclamat în Patriarhia Română drept „Anul pastorației și îngrijirii bolnavilor” și „Anul comemorativ al Sfinților tămăduitori”, suntem chemați să ne rugăm mai mult lui Dumnezeu și sfinților Săi vindecători, între care Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou strălucește ca un mare făcător de minuni și grabnic ajutor.

De aceea, pelerinajul cu moaștele Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, pe lângă programul obișnuit, cuprinde și slujba sau Taina Sfântului Maslu, pe care o vom săvârși aici, însoțiți de rugăciunile tuturor, ale maicilor din soborul mănăstirii Samurcășești și ale credincioșilor prezenți.

Biserica ne învață că sănătatea este darul lui Dumnezeu pe care trebuie să-l păzim și să-l cultivăm, îngrijim. Însă, atunci când boala și durerea apar la orizontul unei vieți rămânem descumpăniți și ne întrebăm: cum poate continua să fie viața dar al lui Dumnezeu, atunci când intră cu năvală în ea suferința?

În această privință, pentru că suntem creștini, știm că măsura umanității noastre se determină în mod esențial de atitudinea pe care o avem față de suferință și față de cei suferinzi.

Rude, familii, personal medical, asistenți, voluntari, clerici ori simpli credincioși, cu toții suntem chemați să însoțim cu iubire, cu empatie și compasiune pe cei bolnavi ori suferinzi, așa cum a făcut Hristos.

Omul nu a fost creat de Dumnezeu pentru suferință și moarte, ci pentru viață și fericire veșnică, fiind creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. De aceea, nicio boală, nici o suferință din viața aceasta trecătoare nu este capabilă să șteargă această amprentă divină imprimată omului de la creație.

Duminica aceasta este o duminică a vindecării. Evanghelia zilei ne-a vorbit despre vindecarea slăbănogului din Capernaum de către Mântuitorul Hristos, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Numărul mare de vindecări săvârșite de Iisus ne arată cât de importantă era pentru misiunea Sa vindecarea. Vindecarea este un mod de a predica. Vindecările sunt semnul prezenței Împărăției lui Dumnezeu în lume, începutul vindecării de păcat.

Boala cea mai profundă a sufletului este păcatul, despărțirea de Dumnezeu. Păcatul rupe comuniunea noastră cu Dumnezeu. Mântuitorul Iisus mai întâi iartă păcatele, vindecă sufletul, îl eliberează de păcate, și apoi vindecarea se arată și în trup.

Mai târziu și ucenicii, apostolii și toți sfinții, primesc darul vindecării în numele lui Iisus, însă ei sunt doar slujitori care au primit darul vindecării, dar nu sunt ei izvorul vindecării, ci Mântuitorul Hristos Care dă viața: „Eu sunt Învierea și Viața” (Ioan 11, 25).

Vindecarea apare și ca urmare a rugăciunii întregii comunități. Sunt persoane care s-au vindecat nu pentru credința lor, ori pentru rugăciunea lor, ci pentru credința și rugăciunile altora, pentru rugăciunea Bisericii.

„Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. ... . Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica, și de va fi făcut păcate se vor ierta lui.” (Iacov 5,13-15).

Rugăciunea cu credință îl va vindeca și mântui pe cel bolnav. Acesta este temeiul Sfintei Taine a vindecării sau Taina Sfântului Maslu. Preoților Bisericii li s-a dat de către Hristos Domnul darul vindecării de păcate. Puterea de iertare a păcatelor, ca putere vindecătoare, este însoțită de vindecarea trupului, însă „Domnul îl va vindeca”, „Domnul îl va ridica” pe cel bolnav, nu noi, oamenii.

Taina Sfântului Maslu este de fapt o actualizare, prin Duhul Sfânt, a lucrării vindecătoare a lui Iisus Hristos în Biserica Sa, iar astăzi, aici, această slujbă, este însoțită de închinarea la moaștele Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, încât, dacă adăugăm și postul nostru, și rugăciunile și nevoințele noastre, simțim că vom primi un ajutor în plus în lucrarea aceasta de alinare a suferințelor trupesti și sufletești.

Trebuie să știm că Taina Sfântului Maslu nu este singura taină destinată vindecării. Tot spre vindecare trupească și sufletească Biserica ne oferă Taina Sfintei Euharistii, cea mai mare și mai importantă Taină a Bisericii, în care ne împărtășim cu Trupul și Sângele Domnului Iisus Hristos, „spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”, precum și Taina Sfintei Spovedanii, unde, de asemenea, primim iertarea păcatelor.

Popasul Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou în această mănăstire, vizitată de atâția credincioși, este o invitație a sfântului, adresată și dumneavoastră, de a-i întoarce vizita la sărbătoarea lui, la marele pelerinaj care va avea loc în Cetatea Bucureștilor în seara zilei de 12 iulie, precum și la Sfânta Liturghie arhierască din ziua de sâmbătă, 13 iulie 2024, oficiată către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și de ierarhii Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, când se va aniversa solemn împlinirea a 250 de ani de când moaștele Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou au fost aduse la București.

Vă felicităm, iubiți credincioși, și ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să vă răsplătească evlavia și osteneala, râvna și dărnicia cu darurile Sale cele bogate și netrecătoare, cu sănătate și mântuire, cu pace și bucurie, cu ajutor în familia și în activitatea dumneavoastră, cu ani mulți și binecuvântați, spre slava lui Dumnezeu, spre bucuria sfinților și spre dobândirea mântuirii!

Vezi [Galeria foto](#)

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro